

Regeringen tager derfor afstand fra de beslutningsforslag, som Frihed 2000 og Dansk Folkeparti har fremsat om helt at ophæve erklæringsbestemmelserne i indfødsretslovens § 3.

Jeg har især hæftet mig ved Dansk Folkepartis beslutningsforslag nr. B 42, hvorefter det pålægges regeringen, og jeg citerer: »straks at meddele statsamterne et øjeblikkeligt stop for administrativ tildeling af indfødsret.« Jamen hvad er det? Hvad i alverden er det, Dansk Folkeparti forestiller sig, man kan opfordre eller pålægge regeringen ved en folketingsbeslutning? Det drejer sig om personer, der i fuld overensstemmelse med gældende lovgivning erklærer, at de vil være danske statsborgere, og som efter indfødsretsloven har et retskrav på at få det.

Jeg har forstået beslutningsforslaget sådan, at regeringen skulle pålægge statsamterne at sylte sagerne for at forhindre, at folk får det, de har retskrav på. Jeg synes ærligt talt, at man i Dansk Folkeparti skulle prøve at tænke sig grundigt om og tænke grundigt over, om det virkelig er det, man vil.

Reglerne er faktisk sådan, at hvis man er mellem 18 og 23 år og afgiver erklæring om, at man vil være dansk statsborger, og hvis man har boet her i landet i den periode, der forlanges i loven, ja, så bliver man simpelt hen dansk statsborger ved at afgive en erklæring. Det er ikke noget, statsamterne bestemmer – det står simpelt hen i indfødsretsloven.

Så hvis man skal forhindre, at nogen får dansk statsborgerskab ved erklæring, er der altså ikke noget, som, om jeg så må sige, kan pålægges en regering ved opfordring til, at den skal bestemme over for statsamterne, uden at man her opfordrer regeringen til at begå lovbrud. Og det bidrager jeg naturligvis ikke til. Hverken jeg eller den øvrige regering vil gennemføre noget, som Dansk Folkeparti vil pålægge regeringen, som er lovbrud. Jeg tror ikke, man i Dansk Folkeparti har tænkt sig rigtigt om. Jeg tror ikke, man har tænkt rigtigt over, at det er det, det her vil medføre.

Det korte af det lange er, at regeringen på ingen måde ønsker at ophæve erklæringsordningen. Vi synes som sagt stadig, der skal være den her mulighed for de mange unge udlændinge, der har boet her i en årrække, og som er velintegrerede i det danske samfund.

Derimod mener jeg ikke, at der er det samme hensyn at tage over for de unge udlændinge,

der har begået kriminalitet. Jeg synes, det er rimeligt at forlange, at man skal holde sig fri af kriminalitet, hvis man vil benytte sig af den mere enkle adgang til at få dansk statsborgerskab, og det er baggrunden for, at regeringen nu har fremsat lovforslag om ændringer af indfødsretslovens § 3.

I beslutningsforslag B 36 har Venstre og Det Konservative Folkeparti og Centrum-Demokraterne foreslået, at de karenstider med hensyn til kriminalitet, som gælder ved naturalisation, også skal gælde ved erhvervelse af dansk indfødsret ved erklæring.

Det kunne selvfølgelig være en mulighed, men jeg synes nu, at en erklæringsordning skal være let og enkel at administrere, og det vil efter min opfattelse ikke være hensigtsmæssigt, hvis statsamterne skal sidde og beregne karenstider og gentagelsesvirkninger efter reglerne om naturalisation.

Derfor foreslås det i lovforslag nr. L 151, at en person kan få dansk statsborgerskab ved erklæring, hvis den pågældende er ustraffet, dvs. hvis der ikke står noget i Kriminalregisteret om, at han eller hun er fundet skyldig i en lovovertrædelse. Så enkelt er det. Hvis der er registreret en sådan kriminel handling eller en konkret lovovertrædelse i Kriminalregisteret, så kan man ikke få dansk indfødsret ved erklæring.

Det betyder på ingen måde, at de unge mennesker, som har fået en straf, ikke kan få dansk statsborgerskab. De kan naturligvis ansøge om at få dansk statsborgerskab ved naturalisation. Så vil sagen blive behandlet efter de samme retningslinjer som alle andre ansøgninger om naturalisation, og de gældende karenstider vil blive brugt for at finde ud af, om den pågældende kan få dansk indfødsret.

Det vil altså sige: Alle de unge mennesker, der aldrig har begået nogen kriminalitet, måske med undtagelse af, at de er blevet taget for at have kørt uden cykellygte eller lignende, men ellers ikke har begået nogen lovovertrædelse, kan benytte sig af erklæringsmulighederne, hvis de ønsker dansk indfødsret.

De, der har begået kriminalitet, kan ikke få dansk indfødsret ved erklæring, men må ansøge om naturalisation. Hvis de har begået grov kriminalitet, kan det betyde, at de må vente i nogle år på at få dansk indfødsret, dvs. indtil karenstiden er udløbet. Hvis de kun har begået mindre lovovertrædelser, kan de få dansk statsborgerskab, men det er bare en mere besværlig